

lem se, at der angaaende Valgene til den københavnske Borgerrepræsentation vedblivende maa gælde en Mængde af den nu bestaaende Lovs Bestemmelser, Bestemmelser, som ikke berøres af de her foreslaaede Ændringer. Havde det derimod været en Kodifikation, havde der i dette Lovforslag været optaget alle de Bestemmelser, som nu gælde, og som vedblivende skulle gælde, ogsaa efter at dette Lovforslag blev til Lov, saa vilde den paagældende Paragraf have lydt saaledes: Beslægtede i op- og nedadstigende Linie eller Mand og Hustru kunne ikke samtidig have Sæde i de kommunale Forsamlinger; og man vilde saa finde det ganske naturligt, da Forslaget under visse Omstændigheder giver Valgbarhed til Kvinder, at en saadan Ændring var foretagen her i det nu bestaaende.

Jeg kommer ved Spørgsmaalet herom over til hele Spørgsmaalet om Lovforslagets Stilling til Kvindernes kommunale Valgret. Om denne Sag hørte vi jo i Gaar to veltalende Foredrag af Medlemmer af Højre, Partifæller af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), nemlig de ærede Medlemmer for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) og Københavns 4de Valgkreds (Birck). Mine Udtalelser ere imidlertid væsentligt foranledigede af det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro). Lad mig først sige, at naar man enkelte Steder har kunnet møde den Tro, at dette Forslag gav Valgret til Mænd og Kvinder, Mand og Hustru i al Almindelighed, saa er dette jo en Misforstaaelse, som ingen her i Tinget har delt, idet ethvert Medlem jo har læst i Lovforslaget, hvilke Betingelser der er knyttet til, at de paagældende faa Valgret. Naar jeg siger, at det er en Misforstaaelse, som ikke er delt af nogen her i Tinget, maa jeg dog maaske undtage det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), idet det ærede Medlem netop ved at omtale dette Spørgsmaal om Kvindernes Valgret udtalte, at dette Forslag var det radikaleste, der havde foreligget her i denne Sag i alt Fald siden Balthazar Christensens Forslag i 1850. Men dette maa jo bero paa, at det ærede Medlem her slet ikke har undersøgt Forholdene. Her er i dette Forslag intet optaget af nyt, som forandrer Forslagets Realitet, siden det sidst blev vedtaget her i Tinget i Samlingen 1900—01, og navnlig er Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret ganske uforandret det samme, som da det forelaa og vedtoges i Tinget den Gang, og som det har foreligget forskellige

Gange før. Jeg skal erindre om Tingets Stilling til denne Sag. Særligt Forslag om dette Emne, Kvindernes Valgret og Valgbarhed har 3 Gange været indbragt her i Tinget, og er 3 Gange blevet vedtaget her i Tinget, nemlig i Samlingerne 1887—88, 1893—94 og 1895—96. Det første af disse Forslag, altsaa Forslaget fra 1887, gik ud paa, at „Valgret og Valgbarhed til Rigets kommunale Repræsentationer tilkommer de Enker og andre ugifte Kvinder, som hidtil deres Køn alene har udelukket fra de omhandlede Rettigheder, men som i øvrigt fyldestgøre alle lovbestemte Betingelser for Udøvelsen af samme.“ Som ærede Medlemmer straks ville se, var dette Lovforslag bygget paa den islandske Lov af 12te Maj 1882, dog at Valgbarhed var medtagen; dette fandtes ikke i den islandske Lov af 1882, men er nu indført i Island ved Loven af 6te November 1902. Den daværende Indenrigsminister vilde ikke modsætte sig dette Lovforslags Fremme, forudsat at det fik den samme Begrænsning som den islandske Lov, altsaa kun omhandlede Kvinders Valgret, ikke gav dem Valgbarhed. Folketinget strøg for at komme overens med Ministeren i denne Anledning Bestemmelsen om Valgbarhed. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) vil bl. a. heraf kunne se, at dette Spørgsmaal om visse Kvinders Valgret saa lidt er nyt og saa lidt kan siges at være nylig rejst, at vi endogsaa, naar vi gaa tilbage til 1887, da havde en Indenrigsminister, der gav denne Sag sin Tilslutning og kunde tiltræde den. Det var første Gang, dette Spørgsmaal har foreligget her i Tinget. I Samlingen 1893—94 indbragtes saa Forslaget igen, denne Gang dog med den Ændring, at der i Stedet for Enker og andre ugifte Kvinder kun stod Kvinder, hvorved der altsaa var en Mulighed for, at ogsaa visse gifte Kvinder kunde komme med, kunde faa Valgret. Endelig blev Forslaget indbragt i Samlingen 1895—96, men denne Gang igen som første Gang kun omfattende Enker og andre ugifte Kvinder. Under denne Forhandling blev der paa Foranledning af Ministerens Udtalelse tilføjet en Bestemmelse om Fattighjælps Virkning over for Enker, en Bestemmelse, som jeg har optaget i det her foreliggende Lovforslag. Der har altsaa her i Tinget foreligget disse 3 Forslag om Valgret for Kvinder, for saadanne Kvinder, som hidtil deres Køn alene har udelukket fra de omhandlede Rettigheder, men som i øvrigt fyldestgøre alle lovbestemte Betin-